Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător – Gandrabur Marcel

Dosarul nr. 3r-99/25

2-25007103-02-3r-18022025

D E C I Z I E

12 mai 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Mîra Ghenadie

judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de SRL ”Rihpangalfarma”, prin intermediul avocatului Rusanovschi Iulian,

la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Rihpangalfarma” împotriva Serviciului Vamal cu privire la suspendarea executării actului administrativ,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 31 ianuarie 2025,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La 21 ianuarie 2025, SRL ”Rihpangalfarma”, reprezentată de avocatul Rusanovschi Iulian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova solicitând suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru.

În motivarea cererii de instituire a măsurilor provizorii a menționat că, în fapt la 05 mai 2023 Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior a inițiat efectuarea controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale pentru importurile efectuate de SRL ”Rihpangalfarma” în perioada anilor 2020-2023, planificat, de verificare a corectitudinii atribuirii codului mărfii.

Urmare a examinării statisticii vamale ale importurilor pentru anii 2020-2023, ale agentului economic SRL ”Rihpangalfarma”, organul vamal a avut unele suspiciunii privind încadrarea tarifară a unor mărfuri declarate la codul tarifar

30049000 „medicamente” (cu excepția produselor de la poziția 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele prezentate în formă de sistem terapeutic transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, inclusiv și preparatele Chlorophyllin-OZ soluție alcoolică.

Ca urmare a efectuării controlului vamal, în privința produsului dat au fost emise deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 324, 325, 326 din 12 octombrie 2023, iar la data de 29 decembrie 2023 a fost emisă decizia de regularizare nr. 2720 prin care s-a impus achitarea drepturilor de import.

Ulterior, titularul cererii a primit o scrisoare de la Serviciul vamal, prin care s-a reluat procedura referitor la deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023 și referitor la decizia de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023, emise de Biroul vamal Centru în privința SRL ”Rihpangalfarma”.

Au fost anulate deciziile de clasificare nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023 pentru mărfurile „Soluție alcoolică Clorophyllin-oz, 10 mg/ml” și totodată a fost modificată decizia de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023, în partea ce se referă la deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023, iar la data de 23 decembrie 2024 au fost emise alte decizii de clasificare în privința produsului nominalizat, și anume decizii de clasificare a mărfurilor nr. 2478, 2479, 2480 potrivit cărora produsului dat i s-a atribuit codul tarifar 330499000 - Alte preparate pentru întreținerea și îngrijirea pielii.

La data de 24 decembrie 2024 organul vamal a emis decizia de regularizare nr. 2500, prin care a dispus achitarea drepturilor de import și penalităților de întârziere în sumă totală de 7 143,48 lei.

Cu referire la prevederile art. 172 și 214 Cod administrativ, reclamanta a considerat oportună suspendarea actului administrativ, prin prisma suspiciunilor serioase și rezonabile, care sunt caracterizate prin faptul că, în speța dată Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu putea interveni în modificarea deciziei de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023 și anularea deciziilor de clasificare nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023, or, aceste acte nu sunt incontestabile întrucât pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani se află în examinare cauza de contencios administrativ inițiată la cererea depusă de SRL ”Rihpangalfarma” către Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023 precum și a deciziilor de clasificare nr. 324, 325 și 326, iar o decizie definitivă pe marginea litigiului dat la moment nu este.

Prin urmare, Serviciul Vamal nu era în drept să intervină în modificarea și anularea actelor care deja erau contestate cu cererea de chemare în judecată, or aceste acte administrative nu sunt incontestabile, așa cum se prevede la art. 170 alin. (5) Cod administrativ.

Mai mult ca atât, reclamanta a menționat că prin încheierea Judecătoriei

Chișinău, sediul Rîșcani din 23 ianuarie 2024 (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2024) a fost suspendată executarea deciziei de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023.

Având în vedere cele menționate consideră cert faptul, că se află în prezența unui act administrativ individual incontestabil, or actele administrative care au fost anulate prin scrisoarea Serviciului vamal nu sunt incontestabile, acestea fiind contestate în instanța de judecată, iar o soluție definitivă pe marginea cauzei la ziua de astăzi nu este. Din aceste motive consideră că organul vamal nu avea dreptul de a-și anula actele contestate în instanța de judecată, or legalitatea acestora deja se verifică de către instanța de judecată.

Un alt element ce demonstrează încălcarea procedurii este anume termenul de efectuarea a unei proceduri administrative, or un control administrativ nu poate fi efectuat la nesfârșit. În conformitate cu art. 60 alin. (1) și alin. alin. (4)-(5) Cod administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizata este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii. În mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile. Acest termen este expres prevăzut în Codul administrativ și nu poate depăși 120 de zile din momentul inițierii controlului.

La caz controlul a fost inițiat pe data de 05 mai 2023, iar actele administrative contestate au fost emise în luna decembrie 2024, peste 1 și 6 luni de la inițiere controlului.

Cu referire la cele menționate, concluzionează că termenul în cadrul căruia se va îndeplini procedura de control nu este unul formal, ci rezidă din principiul general de respectare a termenului rezonabil în realizarea activității autorităților publice. Obligația autorităților publice de a respecta principiile de transparență a procesului decizional este impusă prin Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

Tot în acest context, menționează că prin semnarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, din 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02 iulie 2014, Republica Moldova s-a obligat să respecte și să aplice principiile dreptului comunitar. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a procedat la încorporarea în dreptul european, în special a

procedurilor administrative, a unui set de principii existente în sistemele naționale ale statelor membre, printre care se regăsesc principiile respectării termenului rezonabil, securității juridice și al încrederii legitime.

Respectarea normelor enunțate este impusă prin prevederile art. 21-23 din Titlul IV Capitolul I (Reforma Administrației Publice) al Acordului de Asociere, care statuează că cooperarea se axează pe dezvoltarea unei administrații publice eficiente și responsabile în Republica Moldova, cu scopul de a sprijini instituirea statului de drept, de a garanta faptul că instituțiile de stat funcționează în folosul întregii populații din Republica Moldova și de a promova dezvoltarea armonioasă a relațiilor dintre Republica Moldova și partenerii săi. Se acordă o atenție deosebită modernizării și dezvoltării funcțiilor executive, cu scopul de a oferi servicii de calitate pentru cetățenii Republicii Moldova. Dreptul la bună administrare presupune reglementări juridice clare și stabile, un management public performant, respectarea drepturilor fundamentale ale oamenilor de către autoritățile publice, respectarea principiilor aplicabile unei administrații publice moderne (legalitatea și transparența activității autorităților publice, egalitatea tuturor persoanelor în fața autorităților publice, imparțialitatea și proporționalitatea acțiunilor autorităților publice, respectarea termenului rezonabil în realizarea activității autorităților publice, respectarea vieții private a oamenilor), aprobarea unor proceduri administrative clare și accesibile, controlul intern și extern al activităților desfășurate de către autoritățile administrației publice, combaterea corupției, dar și eficiență și eficacitate în activitatea administrației publice, printr-un management public performant.

În practica Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că reglementarea referitoare la termenele ce trebuie respectate pentru a promova o acțiune/cale de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. (Miragall Escolano ș. a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

În consecință, pentru motivele indicate se atestă că actul administrativ contestat nu răspunde exigențelor de legalitate formală, fiind emis cu încălcarea normelor și principiilor procedurii administrative.

Cu referire la fondul litigiului menționează că înregistrarea produsului în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor este un proces de elaborare și emitere a ordinului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, de întocmire și eliberare a certificatului de înregistrare a medicamentului și de înscriere a acestuia în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, în urma cărui fapt se permite punerea pe piață a medicamentului și folosirea acestuia în practica medicală.

În corespundere cu prevederile art. 121 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 23 mai 1993, importul materiei prime medicamentoase,

al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar și secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și prepararea formelor medicamentoase magistrale este permis doar prin autorizația de import eliberată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Aici se atrage atenția instanței de judecată că toate aceste produse farmaceutice au fost importate de către reclamant în baza autorizațiilor de import eliberate de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Totodată este necesar de evidențiat faptul că la rubrica nr. 14 din autorizația de import este indicat denumirea și caracteristica mărfii ”Medicamente”, pe când la rubrica nr. 15 este indicat codul mărfii ”3004”, prin urmare agentul economic importator de medicamente nu are o altă opțiune pentru a declara marfa în vamă la un alt cod tarifar, or acesta este indicat expre în autorizația de import eliberată pentru autorizarea importului produselor medicamentoase pe teritoriul Republicii Moldova.

La fel, ține să menționeze că Legea cu privire la medicamente nr. 1409 din 17 decembrie 1997 oferă definiția de medicament, și anume ”medicamente (produse medicamentoase) - substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export și utilizare, pentru a trata, atenua, a preveni, diagnostica o boală, o stare fizică sau psihică anormală ori simptomele lor la om sau animal, precum și pentru a restabili, corija și modifica funcțiile organice ale acestora”.

Tot, din Legea nominalizată se constată că autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova și a celor de import se face în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, efectuată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale

Potrivit pct. 6 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, misiunea Agenției constă în implementarea politicii statului în domeniul medicamentului, activității farmaceutice, circulației substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor și dispozitivelor medicale în scopul promovării și protejării sănătății publice prin asigurarea cu medicamente și dispozitive medicale de calitate, inofensive, eficiente și accesibile.

La fel, și prevederile pct. 7 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale stipulează că, Agenția exercită autorizarea (expertiza, omologarea și înregistrarea) medicamentelor.

Totodată, în ordinul Ministerului Sănătății nr. 776/2017 se indică că, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ca autoritate competentă în domeniul medicamentului, va asigura aplicarea și respectarea prevederilor Farmacopeii Europene în cadrul activităților pe care le desfășoară în procesul de autorizare a medicamentelor de uz uman și controlului de stat la calității acestora. Respectiv, în

ordinul Ministerului Sănătății nr. 1490/2019 se indică că, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ca autoritate competentă de reglementare în domeniul medicamentului și autoritate farmacopeică națională va asigura aplicarea și respectarea prevederilor Farmacopeii Europene în cadrul activităților pe care le desfășoară în procesul de autorizare a medicamentelor de uz uman și controlului de stat al calității acestora.

Deci, reieșind din prevederile nominalizate se constată că anume Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este organul abilitat de a decide care produse sunt medicamente și urmează a fi înregistrate în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor și este în drept să atribuie concomitent codul tarifar corespunzător.

Astfel, se atestă că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este autoritatea farmacopeică națională, iar Serviciul Vamal ar trebui să consulte organul abilitat în a decide ce este un medicament, înainte de a decide clasificarea mărfurilor importate în baza autorizației de import eliberată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Or, de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a fost verificat dacă medicamentele autorizate respectă prevederile Farmacopeii Europene în momentul autorizării acestora, precum și controlează ca medicamentele corespund Farmacopeii Europene în timpul fiecărui control de stat al calității acestora.

În pofida faptului că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a înregistrat produsele în cauză ca medicament în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, efectuând toate verificările corespunzătoare pentru înregistrarea acestui produs ca medicament, a eliberat reclamantului autorizație de import în care se indică codul tarifar 3004, organul vamal unilateral, fără consultarea specialistului în domeniu, a luat decizia de a clasifica mărfurile menționate la un alt cod tarifar.

În această ordine de idei, menționează că potrivit art. 139 alin. (3) Cod administrativ, un act administrativ individual rămâne valabil atât timp cât nu este retras, revocată sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

Aici reține că, toate autorizațiile de import eliberate de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale reclamantului pentru importul produselor medicamentoase sunt perfect valabilă, acestea nefiind anulate, retrase, revocate sau modificate. Or, organul vamal nu a contestat aceste acte și nici nu a solicitat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale revocarea sau modificarea acestora în partea ce ține de indicarea codului tarifar la care urmează a fi clasificată marfa importată.

Mai mult ca atât, organul vamal nu a solicitat de la SRL ”Rihpangalfarma”, la momentul vămuirii, careva acte sau informații suplimentare referitor la poziția

tarifară și totodată organul vamal a acceptat actele prezentate de reclamant și a acordat liberul de vamă, ori deși există posibilitatea legală a solicita furnizarea informațiilor suplimentare, organul vamal nu a acționat în acest sens.

Prin urmare, ține să evidențieze că în Convenția internațională privind Sistemul armonizat de codificare și descriere a mărfurilor din 14 iunie 1983, aprobat de Organizația Mondială a Vămilor, la care Republica Moldova este parte, Curtea Europeană de Justiție a statuat în mod constat că sunt considerate erori ale autorităților vamale. Cazurile în care autoritățile vamale nu au ridicat nici o obiecție cu privire la clasificarea tarifară a mărfurilor, pentru un număr mare de importuri și pe o perioadă lungă de timp, cu toate că simpla contrapunere între clasificarea vamală declarată și descrierea explicită a mărfurilor ar fi permis identificare unei erori de clasificare. O eroare din partea autorităților vamale nu este imputabilă importatorului în cazul în care: eroarea reprezintă o chestiune de interpretare, adică atunci când nu există orientări clare și specifice în lege; un importator a realizat mai multe operațiuni identice/similare în trecut pentru care datoriile vamale aferente nu au fost calculate în mod corect, iar autoritățile vamale nu au ridicat niciodată obiecții cu privire la aceste erori.

Prin prisma jurisprudenței Curții Europene de Justiție, obligarea unui importat la achitarea adițională a drepturilor de import este posibilă doar în cazul în care indicarea greșită a poziției tarifare este imputabilă acestuia.

Așa cum a menționat mai sus, SRL ”Rihpangalfarma” la momentul vămuirii a prezentat toate actele de însoțire a mărfii, precum și autorizația de import eliberată de Agenție Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în care este indicat codul tarifar la care urmează a fi clasificată marfa importată în baza acestei autorizații de import.

În lumina celor menționate, reclamanta consideră cert faptul că decizia de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 a fost emisă cu încălcări evidente, din care considerente consideră necesar suspendarea executării respectivului act administrativ.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 31 ianuarie 2025, cererea SRL ”Rihpangalfarma” privind suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 12 februarie 2025, SRL ”Rihpangalfarma” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 31 ianuarie 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea cu

privire la suspendarea actului administrativ contestat.

În esență, în motivarea cererii de recurs s-au reiterat motivele de fapt și normele de drept reflectate în acțiunea înaintată, suplimentar recurenta invocând în partea ce ține de existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, că aceste condiții sunt îndeplinite în situația în care se regăsesc argumentele juridice aparent valabile cu privire la ilegalitatea actului administrativ, or, în consolidarea acestei susțineri au fost aduse argumente pertinente în cererea de chemare în judecată.

Astfel, recurenta a subliniat că, actele administrative care au fost anulate prin scrisoarea serviciului vamal au fost contestate în instanța de judecată, iar o soluție definitivă pe marginea cauzei la ziua de astăzi nu este. Din aceste considerente, organul vamal nu avea dreptul de a-și anula actele contestate în instanța de judecată, ori legalitatea acestora deja se verifică de către instanța de judecată.

Suplimentar, recurentul a remarcat că un alt element ce demonstrează încălcarea procedurii este termenul de efectuarea a unei proceduri administrative, or un control administrativ nu poate fi efectuat la nesfârșit astfel că actul administrativ contestat nu răspunde exigențelor de legalitate formală, fiind emis cu încălcarea normelor și principiilor procedurii administrative.

Complementar, recurenta consideră eronată soluția instanței de fond, deoarece în cererea cu privire la suspendarea deciziei de regularizare, SRL „Rihpangalfarma” a enumerat un șir de argumente care incontestabil confirmă ilegalitatea actului administrativ, precum și elucidează paguba iminentă în condițiile în care actul administrativ nu va fi suspendat, or, la momentul declarării mărfurilor agentul economic a beneficiat de tratament tarifar favorabil, iar modificarea codului tarifar și aplicarea acestuia asupra produsului declarat de recurent poate duce la o taxare vamală mult mai mare decât cea care ar fi fost aplicată conform codului tarifar inițial. Aceasta ar însemna o obligație suplimentară de plată a unor taxe și impozite vamale mai mari, ceea ce poate afecta direct fluxul de numerar al companiei.

În concluzie, nesuspendarea actului administrativ contestat ar putea duce la un prejudiciu considerabil și diversificat pentru recurent, care ar afecta nu doar activitatea financiară și operațională, dar și reputația și stabilitatea pe termen lung a companiei.

Termenului de declarare a recursului

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar

instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că recursul împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 31 ianuarie 2025, a fost înaintat la data de 12 februarie 2025, din care considerent, instanța statuează că recursul SRL ”Rihpangalfarma” a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la 05 mai 2023 Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior a inițiat efectuarea controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale pentru importurile efectuate de SRL ”Rihpangalfarma” în perioada anilor 2020-2023, privind corectitudinea atribuirii codului mărfii.

Urmare a examinării statisticii vamale ale importurilor pentru anii 2020-2023, ale agentului economic SRL ”Rihpangalfarma”, având unele suspiciunii privind încadrarea tarifară a unor mărfuri declarate la codul tarifar 30049000 „medicamente” (cu excepția produselor de la poziția 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele prezentate în formă de sistem terapeutic transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, inclusiv și preparatele Chlorophyllin-OZ soluție alcoolică, în privința produsului dat au fost emise deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 324, 325, 326 din 12 octombrie 2023, iar la data de 29 decembrie 2023 a fost emisă decizia de regularizare nr. 2720, prin care s-a impus achitarea drepturilor de import.

Ulterior, Serviciul vamal a reluat procedura referitor la deciziile de clasificare a

mărfurilor nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023 și referitor la decizia de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023, emise de Biroul vamal Centru în privința SRL ”Rihpangalfarma”.

Astfel, au fost anulate deciziile de clasificare nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023 pentru mărfurile „Soluție alcoolică Clorophyllin-oz, 10 mg/ml” și totodată modificată decizia de regularizare nr. 2720 din 29 decembrie 2023, în partea ce se referă la deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 324, 325 și 326 din 12 octombrie 2023, iar la 23 decembrie 2024 au fost emise alte decizii de clasificare în privința produsului nominalizat, și anume decizii de clasificare a mărfurilor nr. 2478, 2479, 2480 potrivit cărora produsului dat i s-a atribuit codul tarifar 330499000 - Alte preparate pentru întreținerea și îngrijirea pielii.

În acest sens, la e 24 decembrie 2024 organul vamal a emis decizia de regularizare nr. 2500, prin care a dispus achitarea drepturilor de import și penalităților de întârziere în sumă totală de 7.143,48 lei.

La caz, SRL ”Rihpangalfarma”, a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova solicitând suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de SRL ”Rihpangalfarma”.

În materie de drept, potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Conform art. 172 alin. (1) Cod administrativ, daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile, iar conform alin. (2) din norma citată, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, potrivit cererii de suspendare și în cererea de recurs, SRL ”Rihpangalfarma” a reiterat prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) și b) Cod administrativ, și faptul că există suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității actului contestat, dar și că actul contestat va determina prejudicierea economică a entității.

Cu toate acestea, alegațiile că există suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității actului contestat, nu pot fi reținute de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, fiind prematură o expunere în această privință la etapa examinării chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ, or, la această fază a procesului, instanța nu poate atinge chestiuni ce vizează legalitatea materială al actului administrativ, cărora instanța urmează a le da o apreciere la examinarea fondului.

Totodată, Colegiul judiciar efectuând o analiza sumară a actului administrativ contestat denotă că, acesta conține atât descrierea circumstanțelor de fapt, cât și se indică normele legale, care în opinia autorității publice au fost încălcate de reclamant/recurent.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, studiul sumar al înscrisurilor dosarului, în limita împuternicirilor acordate de legiuitor la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru.

Or, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024 emisă de Biroul Vamal Centru.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat în cauză, prin prisma acestui motiv, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

În completare, instanța de recurs consideră neîntemeiate alegațiile recurentului precum că organul vamal abilitat nu a luat în calcul proprietățile farmacologice ale produselor pentru care a fost efectuată modificarea clasificării tarifare, or, potrivit art. 141^2 alin. (1) Cod vamal (în redacția anterioară), clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente.

Astfel clasificarea mărfurilor în scopuri vamale se face reieșind din descrierea produselor, cât mai apropiată față de pozițiile tarifare propuse de Nomenclatura combinată a mărfurilor, și nu reieșind din proprietățile farmaceutice sau confirmările eliberate de autoritățile din domeniul sănătății.

Mai mult, în raport cu interpretarea făcută de recurent privind atribuirea preparatelor la categoria medicamentelor, instanța de recurs subliniază că aceasta nu prezintă aspect decizional în sine suficient pentru clasificarea mărfurilor în scopuri vamale, ci doar un act nepermisiv pentru importul/punerea în liberă circulație a mărfurilor pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, după plata drepturilor de import.

Or, serviciul vamal nu conferă un alt statut produsului importat de recurent, ci efectuează clasificarea tarifară a mărfurilor, în conformitate cu prerogativele care-i sunt conferite prin dispozițiile 141^2 alin. (2) Cod vamal (în redacția anterioară).

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reține că scopul aplicării acestuia este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui

prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024, emisă de Biroul Vamal Centru, SRL „Rihpamgalfarma” a invocat că executarea deciziei de regularizare ar aduce atingere drepturilor contestatarului prevăzute de lege, dar și este de natură să cauzeze o pagubă iminentă întreprinderii în raporturile sale cu clienții săi.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Or, paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

În acest sens, Completul de judecată subliniază că sunt neîntemeiate alegațiile SRL „Rihpamgalfarma” or, recurentul nu a prezentat careva probe concludente și pertinente care ar demonstra că, raportată la rulajul și profitul întreprinderii, suma totală de 7.143,48 lei dispusă spre încasare prin decizia de regularizare nr. 2500 din 24 decembrie 2024, cu titlu de drepturi de import și penalități de întârziere, ar prezenta un pericol de producere a unor prejudicii ireparabile.

Respectiv, instanța de recurs reține că, circumstanțele invocate de SRL ”Rihpangalfarma” nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, ce ar justifica suspendarea executării actului contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

De altfel, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, ce ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil va afecta activitatea desfășurată de către acesta, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată și argumentată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea reclamantului la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin perturbarea activității reclamantului, Completul judiciar o califică drept una ipotetică or în acest sens, reclamantul

revendică încălcarea unor drepturi care nu pot fi valorificate la momentul intentării acțiunii.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, deși sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În același context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Și aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Instanța de recurs notează că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ,

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL ”Rihpangalfarma”, prin intermediul avocatului Rusanovschi Iulian, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei